

bil zvočni učinek takoj močnejši in še z večjim užitkom sem nadaljeval pot. Takrat pa, glej ga šmenta, sem se kar naenkrat znašel na kolenih. Nisem mogel dojeti, kako mi je uspel tak hiter spust na kolena, pa še nobenih bolečin nisem čutil. Pogledam okrog, če je Pavel opazil moj »salto«. Ker ni bilo nobenega odziva, sem se hitro pobral in odhitel za njim, vendar dokaj bolj zbran in brez drsanja z nogami po listju.

Ko sva prispela na Mala vrata, kjer se pot odcepi na Skadanščino, sem mu nekaj omenil o svojem padcu. Tukaj sva se prvič ustavila za dalj časa, pokomentirala potek poti in hkrati pomalicala. Obe ma se je zdela pot primerna za pohod skupine, ki ji pripadava. Po polurnem odmoru sva se odločila za odhod. Takrat pa sem začutil bolečino v desnem kolenu. Nisem bil preveč pozoren na to, misleč, da bo kasneje, ko se s hojo zopet ugrejem, bolje, zato sva pot nadaljevala proti Slavniku. Čez nekaj trenutkov sem zagledal prvega kosmatinca v vsej lepoti. Vrag mi ni dal miru in spustil sem se na kolena. Poiskal sem primeren motiv za to lepo cvetlico in jo spravil na filmski trak. Kosmatinca sem sicer spravil na trak, samega sebe pa nisem več uspel spraviti v stoječi položaj. Takrat sem ugotovil, da bova morala prekiniti izlet in bom moral počasi nazaj na Mala vrata in v Skadanščino, od tam pa domov.

Gorsko reševanje na Primorskem

S Pavlom sva se dogovorila, da gre do telefona v Skadanščini in pokliče Vero, da naju pride iskat. Še dobro, da je Pavel po poti prišel do zaključka, da obvesti postajo policije v Kozini o nezgodi, in se je tako vrnil v spremstvu policista Marjana, ki mi je pomagal, da sem prišepal do njihovega terenskega avtomobila. S precejšnjo muko sta me Pavel in policist Marjan spravila do terenca in z njim do Skadanščine, nato naju je Vera v spremstvu Marte odpeljala v Izolo, od koder me je Marta odpeljala v bolnišnico. Prislужil sem punkcijo kolena in tritedensko mavčno opornico. Takrat sem ravno hodil na tečaj za vodnika kategorije A. Po tem dogodku sem bil prepričan, da zaradi opornice ne bom mogel končati tečaja, pa se je vse lepo izteklo. Ko sem doma ždel z mavcem na nogi, sem se ukvarjal s svojim padcem, ki je bil vi-

Razkuštrana bukev na Slavniku

deti tako nedolžen, in prišel do zaključka, da bi bile posledice takega padca v visokogorju precej drage. Tam bi morali poklicati gorsko reševalno službo in seveda helikopter, in to vse zaradi nepremišljenega drsanja z nogami po odpadlem listju.

Še dobro, da takrat nisem bil sam na poti in mi je Pavel pomagal do povratka, posebej pa policist Marjan, ki sem se mu tudi pisno zahvalil, prav tako tudi policijski postaji Kozina. Sam bi verjetno imel kar nekaj težav, da bi se privlekel do Skadanščine in od tam domov.

Od takrat dalje sem, kadar sem sam v gorah, veliko bolj pazljiv pri hoji, vedno pa imam pri roki tudi telefon, za vsak primer. Tisto leto sem postal tudi redni podporni član GRS in takoj v tekočem letu v prvi planinski postojanki zamenjam tekočo nalepko. ○

Škrlatni cvet

Tina Rot

Škrlatni cvet jeseni
je odel skalne previse,
pečine in pobočja.
Z rezkim vetrom naznanja,
da prihaja zima.
Škrlatni cvet gora,
rojen v jeseni,
bo tako napajal in krepil
pogumne, vztrajne ...